

Mornarična konferenca reducirana na 3 delegacije

Anglija, Amerika in Japonska sklepajo pakt med seboj. Francija in Italija opušteni. Francoski delegatje odšli domov.

London, 21. marca.—Danes se je razširila vest, da je Francija odpoklicala svoje delegate z mornarične konference. Delegatje odidejo domov nocoj in se ne vrnejo več. Briand, vodja francoske delegacije, je odšel včeraj.

Druga vest se glasi, da nekateri voditelji angleške delavske stranke in ministri pritiskajo na MacDonalda, naj zaključi konferenco in naznaní svetu fiasko in pove zakaj.

Delegacije Anglije, Ameriko in Japonske se še posvetujejo in skušajo skleniti nekak redukcijski pakt med seboj. Italijani so popolnoma pasivni.

MacDonald je napel zadnje sile, da obdrži vsaj Američane in Japonce ali same Američane, če ne bo drugače, v Londonu toliko časa, da bi sklenili pakt, ki bi bil tako širok, da bi se mogoče pozneje Francija in Italija pridružili. Ostali angleški delavski voditelji pa pravijo, da je pakt med tremi ali dvema pomorskima silama potrata časa, ker ameriški senat ne bo hotel pristati na tako pogodbo.

Zadnje upanje na sporazum vseh petih sil je padlo v vodo v sredo, ko je Mussolini obvestil svoje delegate, da je vsaka nameravana francoska ali angleška demarka v Rimu brez potrebe, kajti Italija ne popusti nič za las od svoje zahteve za pariteto s Francijo.

Na ta odgovor je Briand rekel, da je vsako nadaljnje gorvorjenje o zmanjšanju francoske mornarice brez pomena. Briandova zadnja beseda je bila, da Francija reducira svojo mornarico na 600.000 ton, če Italija opusti svojo zahtevo za pariteto.

Brezposelnost ne vzno-mirja urednike

Omamila ga je pesem o prosperit, ki jo poje administracija

St. Paul, Minn. — (F. P.) — Urednik meščanskega dnevnika "Pioneer Press" je mnenja, da par milijonov brezposelnih delavcev v Ameriki ne pomeni nič slabega. V uvodnem članku razpravlja o situaciji in govori optimistično o izjavah, katere sta podala javnosti delavski tajnik Davis in predsednik Hoover in v katerih trdita, da se vračajo normalni časi in prosperiteta vzlic dejstvu, da zanesljive številke govore o petih milijonih brezposelnih delavcev.

Urednik pravi v svojem članku, da se ni vredno razburjati radi števil brezposelnih, ki ni nič več kot v prejšnjih letih. Dalje trdi, da je v Ameriki veliko ljudi, ki sploh ne marajo delati, akoprav imajo priliko za to.

Ta urednik se bo morda v do-glednem času premislil. V St. Paulu je sedaj v teku akcija za združenje treh mestnih dnevnikov. Prav lahko se zgodi, da urednik izgubi službo in bo moral vstopiti v armado brezposelnih delavcev. Takrat bo lahko čital svoj optimistični članek in morda se bo tudi on razburil nad situacijo.

Plin napeljejo iz Texasa v Chicago

Chicago.—V četrtek so čikaški listi poročali o projektu, ki se izvrši to leto. Položili bodo 1200 milj dolgo linijo cevi iz Amarilla, Texas, do Chicagoa za napeljava naravnega plina, ki ga bodo rabile tukajšnje tovarne.

Vlada posnema privatno delodajalca

Odvzela je priliko starejšim delavcem, ki so dolej lahko vstopili v vladno službo

Washington, D. C. — (F. P.) — Organizirani vladni uslužbenici protestirajo proti odloku zvezne upoševalne komisije, ki je direktno naperjen proti starim delavcem. Izgovor komisije je sličen onim, katere nava-jajo privatni delodajalci, to je, da ima vsak podjetnik pravico določati starostno mejo za delavce, ki jih sprejme v svojo službo.

Odlok komisije je v nasprotju z izjavami, katere je večkrat povdarjal tajnik delavskega departmanta Davis in drugi vladni funkcionarji, v katerih so obsojali postopanje privatnih delodajalcev, ki odslovljajo stare delavce iz svojih delavnic.

Nova odredba, ki je stopila v veljavo s prvim marcem, določa, da morajo biti vsi prosilci za vladne službe najmanj petnajst let v službi, predno so upravičeni do podpore iz pokojninskega sklada. Poštna uprava ne bo sprejela nobenega prosilca, kadar prekorači starost 35 let. Izučeni mehaniki ne bodo dobili dela v vladnih ladjedelnicah, ako so stari nad 45 let. Poprej je bila navada, da so mehaniki, ki so bili odslovljeni pri privatnih podjetjih radi starosti, imeli priliko dobiti delo v vladnih ladjedelnicah; sedaj jim je to onemogočeno.

STAVKA KROJACEV V KANADI

V teku so pogajanja za poravnanje nesoglasij

Montreal, Kanada. — (F. P.) — Dva tisoč krojaških delavcev je zastavkalo, da tako izvo-fujejo prisnanje unije in odpravo nesantitarnih delavnic.

Delodajalci, ki so začetkoma odklanjali pogajanja, so sedaj vstopili v zvezo s krojaško unijo in med njimi in voditelji stavke se vrše konference, ki imajo namen izravnati neso-glasja.

Ko je bila napovedana stavka, je prišel v Montreal J. Schlesinger, predsednik International Ladies Garment Work-era unije, da stopi v pogajanja s kompanijami, ki pa niso hotele ničesar slišati o tem. Delodajalci so pristali v pogajanja šele po tem, ko so videli, da so krojački dobro pripravljeni na boj in da bodo vztrajali pri svojih zahtevah.

Stavko krojačev vodita Al. Eaton in S. Senderovitz, urad-nika krajevne postojanke med-narodne unije.

Bankir izbran za provizoričnega predsednika na Haitiju

Port-Au-Prince, Haiti, 21. marca.—Eugene Roy, bogati bankir in podjetnik, je bil več-raj izbran začasnim predsedni-kom haitske republike na zboru ljudskih delegatov. Bilo je 35 delegatov in 34 glasov je bilo oddanih za Roya, ena je pa bila prazna. Roy prevzame upravo dežele 15. maja, ko poteče služ-ba sedanjega predsednika Bor-na. Prihodnje jesen se vrše vo-litve članov zbornice, ki potem izvolijo stalnega predsednika. cijo, kakršna je.

Trockij v kritičnem stanju

Carigrad, 21. marca.—Trocki-jeva družina je bila včeraj zelo alarmirana, ko se je pljučni bo-lezni Leona Trockija pridružil še napad srčne hibe.

Jugoslovani hodil peš 2000 milj iz Rusije domov

Belgrad, 21. marca.—Ivan Varga, bivši avstrijski vojak v svetovni vojni, ki je prebil petnajst let v Rusiji kot nez-izmenjan vojni ujetnik, je te dni prišel domov v Ado. Varga je vso, 2000 milj dolgo pot iz Rusije v Jugoslavijo pre-hodil peš in brez vsakega potnega lista ali kakšnega ana-ka identifikacije. Iz Rusije je enostavno ušel.

Referendum o pro-hibiciji

Neoficijelno glasovanje, ki ga vodi "Literary Digest", poka-zalo, da Američani rebelirajo trije proti enemu proti prohi-biciji

New York.—Tedenska revija "The Literary Digest" je uvedla slamatno glasovanje o prohi-biciji. Dvajset milijonov volilcev po vseh Združenih državah je dobilo glasovnice in do 20. mar-ca je glasovalo in vrnilo glasov-nice 703,935 volilcev. Rezultat tega glasovanja je dolej sle-deči:

Za odpravo 18. amendmanta in Volsteadovega zakona je bilo oddanih 237,885 glasov; za mo-difikacijo Volsteadovega zakona, da se legalizirajo lahka vina in piva, 224,141 glasov; za prohi-bicijo, da ostane, kakršna je, pa 191,909 glasov.

Večina za odpravo ali mo-difikacijo je torej 532,026 ali pri-bližno trije proti enemu.

Dosele objavljeni glasovi so prišli iz tridesetih držav, med katerimi je tudi Kolumbijski distrikt, kjer je glavno mesto Washington. Kansas je edina država med vsemi, ki se je od-slej z večino izrekla za prohi-bicijo.

Obupen položaj brezpo-selnih v New Yorku

Rešilna armada ustanovila po-sebne kuhinje za brezposelne delavce

New York. — (F. P.) — Brez-poselnost je za 50% višja v tem mestu kot je bila pred enim le-tom. Tako govori poročilo, ki ga je podala v javnost Rešilna armada. Uradniki te organiza-cije so preobloženi s prošnja-mi za pomoč in za preskrbo de-la brezposelnim delavcem. Pred njenim hotelom Bowery se zbi-ra vsako jutro na tisoče reve-žev, katerim armada deli juho in drugo hrano. Prisiljena je bila ustanoviti posebne kuhinje za brezposelne delavce.

V njenih prenočiščih leže si-romaki kar oblečeni na tleh, ker ni dovolj postelj za vse, ki pro-sijo strehe. Drugi, katerih je na tisoče in ne morajo dobiti prostora v prenočiščih, tavajo po mestnih ulicah vse noči ali pa iščejo zatočišče na železni-ških postajah.

Kompanijska unija propadla

Montreal, Kanada. — Pred-sednik bratovčine železniških uslužbencev Robert Tallon po-roča, da je organizacija izdala čarter železničarjem, kateri so uposljeni na Vermont Central železnici, ki je prišla po dolgih pogajanjih v roke upravi Kanad-ske narodne železnice. Kom-panijska unija, ki jo je vzdrža-vala Vermont Central železnica, je propadla.

Gingerova paraliza se razširja; trije umrli v Ohio

Cincinnati, O.—Tri osebe so umrle in 123 je bolnih v Cincin-natiu na čudni paralizni, ki je prišla vseh uživajanja pišče "Jamaica ginger." Louisville, Ky.—Čez 300 o-seb v Kentuckiji je obolelo na paralizni, ki jo povzroča "Jamai-ca ginger."

NOVI RADIOVA-LOVI UBIJAJO NA DALJAVO

Odkritje kratkih valov, ki lahko ozdravijo ali ubijejo človeka

Philadelphia, Pa.—Nadaljnje informacije glede novih kratkih radiovalov, ki jih je odkril E. L. Manning, inženir General Electric kompanije, so bile objavljene v četrtek. Manning je de-jal pred klubom inženirjev v Philadelphia sledeče:

"Zgradili smo vakuumne tu-be ali cevi, ki oddajajo radiova-love tako kratke dolžine, da ljudje, ki stojijo v bližini prejem-nika dobe vročico. Temperatura krvi naraste. To pomeni, da la-hko produciramo umetno vročico, ki jo lahko kontroliramo v me-jah, katere sami določimo. Po-mnenju zdravnikov je narurna vročica obramba telesa proti bakterijam; vročina krvi ubije bacile. Ako je to domnevanje korektno, tedaj bodo radiovalovi te vrste neprecenljive vrednosti za zdravljenje ljudi. Na drugi strani pa lahko prinesejo tudi smrt človeku. Valovi lahko po-vzročijo tako visoko temperatu-ro v človeku, da umre."

STAVKA VOZNIKOV BO KMALU KONČANA

Zupan prevzel vlogo posredoval-ca med vozniki in družbo

Pittsburgh, Pa. — (F. P.) — Voditelji stavke voznikov taksi-jev so se sedinili, da modificira-jo svoje prvotne zahteve, da se tako poravnajo nesoglasja, ki so bila glavni vzrok štrajku, ki traja že devet teden. Sedaj zahtevajo za voznike 37% pro-vizije in priznanje krajevne u-nije, ki ne bo pridružena Ame-riški delavski federaciji.

Uradniki Parmalee Transporta-tion Co. so opustili svoje aro-gantno stališče napram zahtevi voznikov, da družba prizna u-nijo. Zupan Kiene je bil izbran, da predloži zahteve stavkarjev kompaniji; in pridobil je tudi mestno časopisje, da se je po-stavilo na stran stavkarjev.

Demokratije kontrolirajo sodnike

Norman Thomas razgalil postop-anje tamaniškega dvorca

New York. — (F. P.) — Ka-ko se deli pravica na mestnih sodiščih, je razvidno iz izjave, katero je podal javnosti Nor-man Thomas, predsednik soc-stranke. Thomas je navedel do-kaze, da tamaniški dvorec kon-trolira veleporoto in sodnike, ki so prisiljeni pokoriti se direk-cijam demokratskih voditeljev, ako hočejo ostati v službi. Ta-manitski dvorec je politična sila v New Yorku in noben sodnik, ki bi se upiral odlokom demo-kratske stranke, ne more biti iz-voljen, ako se zameri politika-šem.

"Te metode," je dejal Tho-mas, "so del političnega sistema in masine, ki kontrolira mestno upravo. Iz te situacije ni rešitve, dokler je ljudstvo preleno, da bi se dvignilo proti korumpirani mašini in ustanovilo svojo lastno politično stranko, ki bi odpravila to zlo in ga nadome-stila s pravično uredbo."

Ženska volilna pravica v Quebecu

Quebec, Kanada. — Quebecska legislatura je porazila predlogo, da bi imele ženske volilno pravi-co v provinci, s 44 proti 24 gla-sovom.

V vseh drugih provinciah ima-jo ženske splošno volilno pravi-co, v Quebecu pa le tedaj, kadar so narodne volitve.

Odgovor ruskih ateistov papežu

Moskva, 21. marca.—Naj-novejša številka "Bezbožni-ka," glasila ruske ateistične organizacije, ima risto rim-skega papeža, ki sedi na tro-nu in okrog njega je celo mor-je mučenih žrtv svete inkvi-zicije, spodaj je pa sledeče besedilo: "Tvoje okrvavišene roke so prekratke, da bi do-segile sovjetske delavce, in prešibke, da bi jih zadavile."

Gandhijeva romar-ska pot

Indijska "revolucionarna" pro-cenja je bredla skozi reko

Bombaj, Indija, 21. marca.—Mahatma Gandhi in njegovih 78 prostovoljcev, ki romajo peš k morju v svoji kampanji civil-ne nepokorščine proti Angliji, je danes dospelo v Jambusar. Včeraj se je procesija ustavila pri reki Mahi. Gandhi je dobil majhen čoln, v katerem so pre-vešali reko, toda ostala množica je bredla po tri milje široki plitvi reki in srečno pribredla na drugi breg.

Ko se je Gandhi s svojimi ro-marji ustavil v Kareliju, je skli-cal shod kmetov in jim dal sle-deča navodila:

"Kadar pride k vam davkar, ne dajte mu vode piti. Ne dajte mu ničesar in ne govorite z njim. Bojkotirajte vsakega, ki je v vladni službi. Ako vas aretirajo, pojdite pobožno v ječo; če vas napadejo z orožjem ali palica-mi, trpite z veseljem in če vas bodo ustrelili, umrte mirno!"

Spopad med stavkarji in stavkokazi

V bitki je bilo štirinajst oseb ranjenih. — Stavka nogavičarjev še ne bo kmalu končana

Philadelphia, Pa. — (F. P.) — Skupina stavkokazov, kateri je načeloval Peter Marpone, je pričela streljati na stavkarje, ki so se zbrali pred njegovo hišo. Pri tem je bilo štirinajst stav-karjev ranjenih; morali so jih odpeljati v bolnišnico, kjer so dobili prvo zdravniško pomoč. Teden prej je bil ubit Carl Mackley, 22-letni stavkar, in dva njegova tovariša sta bila ranjena. Napetost radi stavke pri Aberly Hosiery Co. je na-rastla do vrhunca in bati se je novih spopadov med stavkarji in stavkokazi.

Marpone in njegovi tovariši so pričeli streljati, ko so opazili skupino stavkarjev pred stano-vanjem. Poklicana je bila po-licija, ki je aretirala Marpona in njegove pristaše ter jih odpe-ljala v zapor.

Na sodnijski obravnavi so stavkarji protestirali proti od-loku sodnika Devitta, ki je izdal ostro sodnijsko prepoved proti piketiranju in obenem dovolil stavkokazom nošnja orožja. "a ko vidijo, da je njihovo življenje v nevarnosti."

Aberly kompanija noče ničesar slišati o pogajanjih z vo-ditelji stavke in odločno vztraja na stališču, da ne bo priznala unije. Nogavičarske stavkarje podpirajo v boju vse delavske unije v Philadelphiji.

Brezposelnost v Philadelphiji

Philadelphia, Pa. — To me-sto ne pozna tako velike brezpo-selnosti kot je nastala v zad-njih šestih mesecih že več let. William Loucks, profesor na državni univerzi, je v svojem govoru pred člani lokalne po-stojanke Lige za industrijsko demokracijo dejal, da je v me-stu in okolici več kot 175,000 de-lavcev brez dela. Svoje trditve je baziral na podatkih, katere je dobil od dobroteljskih organi-zacij in uradnikov delavskih u-nij v Philadelphiji.

Priprave za politično bitko v Pennsylvaniji

Delavstvo ne bo moglo izbrati med kandidati, ker so vsi pri-stali velebusinessa

Washington, D. C. — (F. P.) — James J. Davis, tajnik zvez-nega delavskega departmanta pod Hardingovo, Coolidgevo in Hooverjevo administracijo, ki so se izkazale očitno protidelav-ske, je spravlil organizirane de-lavce v sadregro, ko je nazna-nil, da bo kandidiral proti Grundyju pri prihodnjih pri-marnih volitvah. Grundyja, ki je načelnik Pennsylvanske aso-ciacije tovarnarjev, podpirajo Mellon, governor Flaher in se-nator Reed. Vsi ti so znani na-sprotniki organiziranega delav-stva in zastopniki skupine in-dustrijskih plutokratov.

Davis podpira politični boss Vage iz Philadelphije in Atterbury, preda. Pennsylvanske železnice, ki vodi večletno bitko proti železniški organizaciji. Vage in Atterbury sta politič-ni sili v državi in Davis jima je prišel a svojo kandidaturo rav-no prav v boj proti Mellonu, da se tako onadva polastita kontrole republikanske stranke v državi, ki je sedaj v zakupu zakladniškega tajnika. Davis je sprva iskal politične opore pri Mellonu in Pinchotu, bive-mu governorju države Pennsylv-anije, toda ker ni dosegel uspeha, katerega je pričakoval, se je pozneje obrnil na Vageja in Atterburyja.

Pinchot je naznanil, da bo kandidiral za governorja. Dr-žavni zakoni ne določajo vo-te, katero lahko governorji kandi-dat porabi v volilni kampanji. Pinchot je milijonar in bo imel za razpolago mnogo denarja za svojo kampanjo. Mellon se je izjavil, da bo podpiral Lewisa v kampanji za governorja. At-terbury pa se je izrekel za Browna. Organizirano delav-stvo bo najbrž podpiral Pin-chota, ki je pokazal še precej naklonjenosti napram delav-skim zahtevam, ko je bil gover-ner.

Davis do sedaj še ni podal nobene izjave, da bo resigniral kot načelnik zveznega delavskega departmanta. Na organizirano delavstvo bo skušal vplivati, da je kot član Ameriške delav-ske federacije vedno gledal za koristi unijahkih delavcev.

Organizirano delavstvo bo najbrž podpiralo Davisa, ker bo imelo priliko izbrati med dva-ma zlema in se bo rajši izreklo za sedanjega delavskega tajni-ka kot za Grundyja, ki je očitno nasprotnik delavstva in odprti zagovornik industrijskih mo-gotcev. Naj se stvari zasučejo v katerokoli smer, gotovo je, da bo politična bitka zanimiva.

POUK GLASBE OD-PRAVLJEN ZA O-TROKE DELAVCEV

Solski diktator je izjavil, da ni-ma pouk nobene vrednosti za delavske otroke

Monessen, Pa. — (F. P.) — V tem predmestju Pittsburgha, katerega kontrolira jeklarski trust, je bil pouk glasbe v javnih šolah odpravljen na priporočilo solskega eksperta, ki je sveto-val prosvetnemu odboru, naj od-slovi učitelje glasbe, ker se ne izplača učiti otroke, ki itak po-zneje postanejo mezdni sužnji, glasbene umetnosti.

Pritik je prišel od American Steel & Wire Co., je do pred kratkih sploh ni plačevala nika-kih davkov, da je prosvetni od-bor odslavil 26 glasbenih učite-ljev. V znak protesta je nadzor-nik javnih šol podal resignacijo, ker se ni strinjal z akcijo.

Ta solski distrikt se odlikuje od vseh drugih tudi v tem, da ne plačuje mezde učiteljem v slučaju bolezni.

Kanada bo zaprla vrata imigrantom

Akcijo vlade podpira delavske organizacije

Ottawa, Kanada. — Kanad-ska vlada bo uvedla stroge do-ločbe z ozirom na imigracijo in ne bo dopustila, da bi se kdo naselil v deželo brez izrecnega dovoljenja. Nekatero imigra-cijske določbe potečejo to leto in avtoritete so se že izrekle, da ne bodo več obnovljene.

Stališče vlade, ki ga je zavzela v vprašanju imigracije, je v po-polnem soglasju s američani, katere zagovarja organizirano delavstvo v Kanadi. Vlada na-merava a svojo odredbo odpravi nezadovoljnost v delavskih krogih, ki trdijo, da je neovira-no naseljevanje v Kanado v ve-liki meri krivo sedanji situaciji brezposelnosti.

Dominijonska vlada bo dovo-ljevala naseljevanje le v tiste province, katere se bodo izrazi-le, da potrebujejo delovnih mo-či. Provincs bodo same določev-ale, kakšne tipe naseljencev hočejo. Nove imigracijske od-redbe ne veljajo za Anglijo, kaj-ti kanadska vlada bo še nadalje povpovedala gibanje, da se čim več mladih angleških fantov na-seli na farme v Kanadi.

Lewis ni ni pučil zaletel plače

Predsednik brez organizacije i-ma nadalje \$12,000 letno; vse stare plače ostale. "Konven-cija" je zaključena

Indianapolis, Ind.—Lewisova "rudarska konvencija" je bila zaključena v četrtek zvečer brez kakih posebnih ceremonij. Pri-hodnja konvencija se vrši spet v Indianapolisu enkrat leta 1932 — če bo kaj zbore delavcev.

Zadnji dan zborovanja so po-tratili z raznimi resolucijami, med katerimi je bila tudi reso-lucija za znižanje plač eksekuti-vnim odbornikom. Za znižanje predsednikove plače \$12,000 je bilo več resolucij; ena je pred-lagala, da se predsednikova let-na plača reducira na \$4500 in predlog najmanjše redukcije je bil za \$11,500.

Lewisovi delegatje pa niso ho-teli nič slišati o znižanju. Vse plače so ostale pri starem. O-krog 60 delegatov je glasovalo za znižanje plač. Predsednik Le-wis bo torej še nadalje vzel \$12,000 na leto—dokler bo kaj članov, ki bodo plačevali prispev-ke in dokler bodo Lewisu na razpolago drugi finančni viri.

MacDonaldova vlada zmaga v zbornici

London, 21. marca.—Torij-ska skupina je hotela včeraj ponov-no razmesariti premogovno pred-log delavske vlade in bila je dvakrat porazena. Pri prvem glasovanju v zbornici je imela vlada 45 glasov večine in pri drugem 47. Liberalci so se vzdr-žali glasovanja.

Dvesto tisoč dolarjev v pomoč brezposelnim

Philadelphia, Pa. — Mestni svet je na svoji seji določil vsoto \$200,000 v pomoč družinam brezposelnih delavcev. Iniciat-iva za odpomozno akcijo je spro-žila Philadelphia Family asoci-acija, ki je predložila mestnemu svetu dokaze o bedi v delavskih družinah, ki jo je povzročila in-dustrijska depresija.

Vesti iz Jugoslavije

RAZNO IZ DOMOVINE

(Izvirno)

Abditus — petdesetletnik

Ljubljana, 24. feb. 1930.

Pri nas v Ljubljani, oziroma na Slovenskem sploh, imajo navado, da ob raznih desetletnicah zelo radi govorijo o slavljencu. In povedo seveda samo lepe stvari o njem. Tako so imeli sedaj priložnost govoriti tudi o publicistu, ki se je skril pod psevdonim Abditus. Je to A. Prepeh, ki je našemu delavskemu gibanju dokaj poznan. Tudi on je dosegel 50 let, kar je lepo število. Abditus se je v delavskem gibanju udeleževal v glavnem kot časnikar in publicist. Bil je tudi socialistični poverjenik v deželni vladi. Posebno se ga spominjamo, ko je bil v pomoč dr. Dermotu pri reviji "Naši zapiski". Sodeloval pa je kasneje tudi pri raznih delavskih založbah. Tako je zelo poznan kot pisatelj v Zadrugi založbi v Ljubljani, katere predsednik je z. Anton Kristan, in ki izdaja za naše delavstvo prav zanimive in lepe knjige. Tu je izdal leta 1926 zanimivo knjigo "Idejni predhodniki današnjega socializma in komunizma". Abditus se je pozneje ločil in šel v kmetijske vrste, kjer je med kmetijskim prebivalstvom širil svoje poglede z ozirom na agrarizem in na potrebe kmetijske države odnosa njenega kmetijskega prebivalstva.

Dvoje smrti. Peter Kozine ter dr. Jerić ni več

Cisto na hitro je prišlo, pa sta odšla iz vrst odličnega slovenskega meščanstva dva moža, ki sta igrala v našem življenju jako važno vlogo. Eden, t. j. Peter Kozina, kdo bi ga ne poznal? In njegove tovarne čevljev v Trzinu. Saj je bila njegova industrija znana ne samo Sloveniji, nego vsej Jugoslaviji. Zadnja leta je finančno opesal v svojih obratovališčih, pa so stopili k njemu drugi finančni moči, ki so čevljarstvo industrijo prignili do jako visoke stopnje. — Drugi je bil dr. Jerić, odlični, klerikalni prvak, ki se je udeleževal na zadružnem klerikalnem polju. Bil je član sveta Zadružne gospodarske banke ter občinski odbornik v Ljubljani. Z njim izgubi katoliško omizje v Ljubljani zelo aktivnega moža.

"Nova doba," nov list za aktualne politične probleme v Sloveniji

Te dni ima iziti v Ljubljani povsem nov list, katerega je slovenska javnost že dokaj dolgo potrebovala, zlasti ona iz takozvanega naprednega tabora. V svojem pozivu na slovensko javnost pravi uredništvo, ki ga sestavljajo dr. A. Kramar, dr. Joža Bohinjec, Božidar Borko, Božo Borštnik, Ivan Mohorič ter dr. Bogumil Vošnjak, da bo "Nova doba" obravnavala nacionalno-politična in splošno državna vprašanja, kulturne probleme v najširšem smislu, zasledujoč vse nove pokrete in pojave v duhovnem svetu, sociološka in socialna vprašanja, narodno-gospodarske zadeve, mednarodno politiko, omladinske probleme, pravno življenje, slovenska vprašanja in tako dalje. Prinašala pa bo tudi memoarje (spomine) in drugo zanimivo gradivo. Imela pa bo tudi stalen znanstvenopoliitični, gospodarsko-socialni pregled. — Smo res razpovedni, kako bo nova publicistična revija ustregla slovenskim krogom in kakšne poglede bo imela z ozirom na razvoj v Jugoslaviji in na splošne državne prilike v državi. — Za sodelovanje so najpogostejši tudi drugi razarja Anton Kristana, ki jim je obljubil zadržne članke.

Ljubljana prišla v I. draginjski razred

Končno so se v Beogradu vendar spomnili, da je tudi v Ljubljani drago in da je treba tudi v Ljubljani tako plačati kakor v Zagrebu, Beogradu ali Sarajevu. Zato so sedaj po velikih intervencijah določili Ljubljano v I. draginjski razred, kar pomenja majhno izboljšanje za državne uradnike, ki določajo drage doklade nekoliko večje.

Večja grupa rokoborcev v Ljubljani

Pred tednom je prišla v Ljubljano večja grupa atletov, ki stalno prirejajo tekmovanja v veliki dvorani hotela Union. Zastopane so skoro vse dežele Evrope, celo neobhodni zastopniki vroče Afrike — postaven črnc ne manjka.

Med najmočnejšimi sta Jugoslovani Pero Kop in Italijan Equatore. Včeraj sta se spoprijela ta dva favorita, borba je ostala neodločena ter se bo prihodnji teden nadaljevala, sodi se da bo zmagal Jugoslovani Kop.

Interes publike je precejšen, mnogo se govori in piše o tem, so pa tudi, ki pristavljajo, da je vse dogovorjeno in da bo Jugoslovani zmagal zato, ker se tekmovanja vrše v Jugoslaviji.

Draconska ali pravična obsodba bančnega ravnatelja

Beograd, 27. feb. 1930.

Ravnatelj propadle beogradske Gostilničarske banke, ki je propadla pred par meseci radi neresnega poslovanja, je bil obsojen radi skrivne na polomu na 3 leta ječe, 2 leti izgube mesečne časti ter na Din 7.900.000 odškodnine. Mož je spekuliral in zašpekuliral.

Pretep na ulici

Pred par dnevi je na glavni ulici Subotice, ko je bil promet najživahnejši, napadel subotički odvetnik Dr. Milan Vukotić s pasjim bičem znanega ravnatelja Milosa Lapedata. Med pretepom je ravnatelj Lapedat neudoma ustrelil proti odvetniku Vukotiću, toda strel je zgrešil. Nato je spravil samokres v žep ter odšel na policijsko stražnico, kjer so ga zadržali.

Vzrok temu pretepu je baje soproga Dr. Vukotića, katero je ravnatelj Lapedat zalezoval.

Nov način sojenja v Jugoslaviji

Ljubljana, 28. feb. 1930.

Po novem kazenskem zakoniku, ki je stopil v veljavo 1. januarjem 1930 je predvideno tudi takozvano pogojno kaznovanje.

Včeraj je mali senat ljubljanskega sodišča izrekel dve taki obsodi. Nekaj Janez K. iz Zirov je bil obsojen, da je izsekal iz gozda svojega sosedu 10 jelovih hlohov v vrednosti Din 112, za krivil je torej prestopel tativne pošt14 kaz. zakona. Zagovarjal se je s pomanjkanjem in bedo. Obsojen je bil na 14 dni, toda obenem odlog kazni za dobo dveh let, to se pravi, ako v dobi dveh let ne napravi novega prestopka, se mu kazni izbriše. Obsojenec je kazni z zahvalo sprejel.

Enako drugi slučaj, neki J. K., je našel listnico z Din. 5.070, vedel je komu pripada, toda ni hotel prostovoljno vrniti; obsojen je bil pogojno na 1 mesec strogega zapora z odložitvijo kazni na dve leti.

"Obsojeni ste na 1 mesec strogega zapora, če boste dve leti poštteni in ne boste zakrivali nobenega novega kaznjivega dejanja, vam bo kazni izbrišana. Ali ste razumeli?", mu je pojasnil sodnik.

"Sem, nikdar več ne bom kaj nepoštenega storil."

Slovenski smučarji na Norveškem

Kakor znano se vrše vsako leto v bližini Osla na Norveškem v kraju z imenom Holmenkolen velika smučarska tekmovanja, ki so kakor po svoji številni, tako tudi po kvaliteti tekmovalcev najostrejša na svetu.

Letos so se udeležili istih tudi trije Slovenci, to sta dva brata Janše iz Mojstrane, ter Ljubljancin Sramel. Jože Janša je že pet let prvak Jugoslavije v tej panogi. Na prva mesta v tem tekmovanju aicer naši fantje ne morejo in niti ne računajo, toda zadnja leta smo Jugoslovani tudi v mednarodnih konkurencah pokazali, da bo treba tudi z nami resno računati, kot dobri smučarji.

O izidu teh tekmovanj bomo še poročali, kar vas bo mogoče zanimalo, kajti tudi pri vas, posebno v Kanadi se je začel zelo razširjati smisel za ta gotovo eden najlepših športov.

Francoska predavanja v Ljubljani

Ljubljana, 28. feb. 1930.

V Ljubljani imamo francoski inštitut, ki ima namen širiti zanimanje za francoski jezik. Tedensko prireja predavanja. Doslej je bilo že par zelo interesantnih ter poučnih predavanj.

Znana sodružnica pariških mesečnikov "Illustration" in "Revue des deux Mondes" gošpa Celarie, je te dni predavala o otokih Cipru in Rodu. Zanimivo predavanje o dveh pravzaprav malo znanih otokih bližnjega Sredozemskega morja je bilo zelo dobro posečeno. Kakor se vidi, si bo elegantna francosčina tudi v Ljubljani nabrala lepo število prijateljev.

Tatvine in vlomil — srednjega stila se množe

Vedno več je čuti o vlomih v privatna stanovanja, o raznih tatvinah in podobno. Toda zelo značilno je, da vlomilci in tatovi jemljejo in krajejo večinoma po manj-premožnih hišah in le manjše vrednote. Tudi vsaka stvar jim pride prav. To je znak, da je splošna beda vzrok, da se je pojavilo toliko ljudi, ki ponajveč v sili jemljejo na nepostaven način tuje predmete. Kradejo pa razni uzmoviči povsod, na vlakih, na cesti, v stanovanju, v kletih, v podstrešjih... Med vožnjo od Celja do Ljubljane so 26. februarja okradli Marijo Pogačnikovo iz Spodnjega Kašja št. 37. S seboj je imela velik ovoj, v katerem je imela 42 komadov vaz za cvetlice. Bile so iz navadnega porcelana, a okrašena z lepimi cvetličnimi vzorci. Vsega skupaj so bile vaze vredne nad 1.000 dinarjev. — Kako bo tat vnovič le vaze, je res zanimivo. — Inkasantu Dragotinu Kajzerju so istega dne ukradli iz predposlaja Poštne hranilnice na Aleksandrovi cesti v Ljubljani — kolo. Navzlic zimi, je prišlo neznanemu uzmoviču tudi — kolo prav. — V spalno sobo delavcev Srečka Batiča in Sulje Hidiča v Linhartovi ulici v Ljubljani je vdrl neznan vlomilec. Prebrskal je po vsem stanovanju, pregledal je vse omare in odnesel 2 suknjice, 2 brivska aparata, 2 para hlač in še nekaj drugih malenkosti v vrednosti 635 dinarjev. — Neznani storilec so vlomili tudi v shrambo stanovanja inženjerja Močnika v Apihovi ulici. Odnesel so 10 kg salam, 20 klobas ter nekaj drugih jestvin. Tudi tu je škoda precejšna. — Vedno, skoraj povsod: tatvine in vlomil so na dnevnem redu.

Smrtna koma. Na Gradu v Ljubljani je umrl grajski hišnik Jakob Lavtar v starosti 66 let. Uslužben je bil kot grajski hišnik od l. 1917 dalje. — V Stročji vasi pri Ljutomeru je umrl posestnik Jakob Rajh v starosti 56 let. — Na Jesenicah-Fužinah je preminula Cilka Pongratzova, rojena Klinarjeva, hišna posestnica. — V Komendi je umrl star šele 47 let, graščak Gašper Šmid. — V Mariboru je preminula Draginja Trapova, vdova po vladnem tajniku. — V celjski bolnici je umrl 48 letni zidar Martin Venek iz Megojnice, občina Griže. — V Ljubljani je umrla v starosti 62 let Josipina Simončikova, vdova uradnika sreskega načelstva v Celju. — V bolnici je umrl 60 letni občinski revez Franc Pšaker iz Braslovca.

Primorske novice

Šolski skrbnik Mondino obiskuje obmejne šole. Mudi se pri pouku in daje učiteljstvu navodila za delovanje v šoli in izven nje. Fašistična šola mora biti velika sila za vzgojo in oblikovanje nove zavesti nacionalne enotnosti. "Ballio" je sedaj v Julijaki krajini okoli 13.000. Po ukazu ministrstva pa mora biti odsej toliko balilov in malih Italijank, kolikor je dečkov in deklic v šoli. Učiteljstvo se mora pobrigati tudi za to, da izginijo slovenska imena in priljki. Prigovarjati morajo starem, da pošiljančijo svoje primke in ključke otroke samo z italijanskimi imeni. Na koncu potolaži Mondino učiteljstvo, da se mu bo poskrbela za trdopojno obmejno delo boljše plača.

LJUDSKI GLAS

Sršenovo gnezdo

So. Chicago, Ill. — V Prosveti št. 22 z dne 27. jan. sem z mojim dopisom malo dregnil v sršenovo gnezdo. Sršenov k sreči ni bilo veliko v gnezdu, bilo jih je pet ali šest, in se ti so bili tako oamamljeni, da niso vedeli, kam je drezanje merilo.

Najmodrejši je zasadi svoj pikel v moj dopis in z njim pritisnil pečat, da je društvo sršenovo gnezdo in kot tako je bilo napadeno celo društvo. Ker so ostali sršeni veliko bolj zalupani, so seveda na povelje "paglavice" izšla "plota brenčali, daj jim brenčanje dosti ni zaleglo. Da je tako moralo biti, kot so potrdili s pečatom gospod kapetan, je še kaj naravnost prikimala, in mora biti tako.

Da bi bil skoraj ustrelil največjega kozla, je pribila resnica. Da ni do tega prišlo, se ima neustrelni zahvaliti gospodu volku, da ni le-ta prišel v stajo in v novič pomeril na pravega kozla, in tako pokazal, kje je skrivališče nedolžne črede. Slišalo se je nekako skisano in potuhnjeno grmenje, ali na samo srečo, niti ene kapljice dežja ni padlo na moje suho polje. Po smotrni rumenega bloka, o katerem sem pisal m. jan., sem kajpad pravi "paglavci", ki se drzne širiti kaj takega, da tako na lepem napade celo društvo. Velikanski greh, in sam očka kapetan mi ga mogoče do smrti ne odpustijo. Pravo hudodelstvo je tudi to, ker je še moja družina v istem gnezdu, katerega sršeni smatrajo za svojega. Pravi tep sem pa največ radi tega, da si upam biti tako aktiven in se udeležiti vsake seje ter prositi predsednika za besedo, udeleževati se debat in na vse zadnje po končani debati postaviti predlog, katerega drugi "paglavci" podpirajo ter večina paglavcev za istega glasuje.

To naj bi bila tista mana, na kateri si zapanji sršeni tešijo svojo škodoželjni gladi. Človek se v življenju nečtetokrat zmoti, to vam pove vsak bolj obirno misleči človek v tem svetu. Ker sem v zadnjem dopisu omenil kajke, jajca in piščeta, naj omenim še to, da se ljudje včasih zmotijo, in namesto piščeta, porabijo kajke ter si jo za večerjo prav pošteno ocvrto.

Težko je vnaprej vedeti, kdaj boš zadel v sršenovo gnezdo; in pa nič težko prerokovati, kdaj bomo izgnali ljake iz kokošnjaka in kdaj najdemo onega "nirga, ki se skriva v drvarnici." Anton Mutz, član društva št. 8.

Mašina, provokatorstvo, žulji.

Chicago, Ill. — Težkoče, ki uničujejo poštenost naših bratov v delovanju za društva in jednoto, me silijo v javnost s tem dopisom, da branim, kar je mogoče braniti. Case, v katere drvim o tako naglo brez prebujanja, bomo drago plačali. Dragi bratje in sestre SNPJ, ali bomo v tem zajedem spanju ostali? Spimo in gledamo, pa ne vidimo, ali pa nečemo videti, kje je usoda sedanjega življenja v naši lastni organizaciji. Je že dovolj jasno, kakor je jasna usoda premogarske unije, ki je danes kup razvaline. Zmote in spanje nas bo uničilo tudi v SNPJ.

Kje je enakopravnost in opevana demokracija, a katero delajo reklamo oni, ki si prizadevajo, da članstvo nadaljuje svoje spanje, sami pa neopaženo dosežejo cilj, po katerem hrepenijo. To je mala skupina, ki si želi nadvlade SNPJ? Kaj je federacija v naši organizaciji? Manjšini se izročiti v nemilosti in smrti večini članstva. Bratje in sestre, to je naša Lewisova sistema. Z njo bomo kakorali v smrti SNPJ. Znaki so tukaj kaj se dogaja pri društvi. Eden ali dva člana te mašine terorizirata večino članstva; se poslužujejo vsakovrstnih metod za društvena imetja; razbijajo slovo, begajo in blatijo pošteno članstvo, ako se jim članstvo ne da. Tako nesramno napadajo, da je joj za civilizacijo.

Enostavno dokazano: organizirana skupina s provokatorstvom hoče pri društvu izsiliti moč nad večino članstva, ne oziira se na pravila. Ravno v isti smeri, kakor je bilo po lojalnih v premogarski uniji od strani Lewisove mašine. In kam so prijadrali? Na groblje razvalin, Lewis je pa pobasal kar je mogel, ker mu je nezavedno članstvo dalo pravico. Društvo obtožuje take provokatorje, ali ne doseže ničesar, obratno, daje se jim potuho, da še nesramneje nastopajo, pljujejo na društvo in uradnike, razbijajo slovo in uničujejo društvo brez ovir. S tem upajo ubiti večino članstva, da se jim mora pokoriti.

Nashe težnje ali dopise pretvarjajo, da se njihovo provokatorstvo in blatenje v javnosti pokrije. To je dokaz v našem glasilu, ko članstvo apelira na uradnika, zakaj se ne drži zaključka 9. konvencije, da uničijo njih dopise in postavljajo članstvo v nasprotno luč v javnosti, za kar se v resnici borijo. Članstvo, prebujaj se. Naša dolžnost je braniti društva in SNPJ, braniti vsaki korak, s katerim ste koristili naši organizaciji. Naprej s poštenim in odkritosrčnim namenom pred splošno članstvo in javnost. V tem je nepremagljiva moč, ako nečemo skupno nekoga dne obžalovati na razvalinah naše tako velike in spoštovane organizacije, kakor se dogaja na razvalinah premogarske unije.

Nazaj v slogo bratstva SNPJ, v eno telo, pa bomo nepremagljivi proti vsem zgotam naših nasprotnikov, katerih lakomnost je le do bogastva iz trpinovih krvavih žuljev. S tem dosežemo enakopravnost in bo tudi dosežena demokracija za vse enako.

J. Medved, član društva št. 86.

Dve vprašanji . . .

Cleveland, O. — Na 3. marca t. l. sem poslal gl. odboru in uredništvu dve vprašanji. V zapisniku januarske seje gl. odbora sem bral glede mojih vprašanj. Ker se je zadeva tikala gl. odbora, sem naslovil pismo na gl. tajnika br. F. A. Vidra. Prošnje sem naslovil kot javno vprašanje. Br. tajnik mi je kar osebno odgovoril, kar ni umestno. Jaz nisem vprašal za sebe, marveč da članstvo vidi stvar. Zato se s tem ne strinjam. Bom pa tukaj vprašanja navedel in svojo sodbo podal, ne glede kaj bo gl. odbor na to rekel.

Vprašanja so bila: Na 3. seji br. Zaje podnaša resolucijo v pogledu združevanja društev, nakar se razvije razprava. Br. Vidrih protipredlaga, da ostane kot je omenjeno v členu 38. točka 2. pravil, da lahko 5 članov obdrži društvo, če ni za združenje. Ali je to koristno za jednoto kot podporno organizacijo in njen obstoj v današnjih razmerah? Drugo je: Na 7. seji br. Vider čita prošnjo za katedrale v Pittsburghu za prispevanje za jugoslovansko sobo. Vprašanje je, kakšne koristi bi imelo članstvo SNPJ od dotične katedrale. Na prvo vprašanje mi br. Vider odgovarja, da točka 2., člen XXXVIII. je že 25 let v pravilih in jednota da ni do danes še nič trpela radi nje. Sem za to, da se pravila upoštevajo, ampak če gre nekaj v korist organizacije, potem ne konvencija, ne mi ne smemo spreminjati nobene točke.

Dolžnost gl. odbora je, da gleda na vse nedostatke v poslovanju in taktiki ter da vedno

Slovenska Narodna

Ustanovljena 9. aprila 1904

Podporna Jednota

Inkorp. 17. junija 1907 v državi Illinois

2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tel. Rockford 1904

GLAVNI ODBOR S. N. P. J.

UPRAVNI ODBOR:

VINCENT CAINKAR, predsednik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FRED A. VIDER, gl. tajnik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
BLAS NOVAK, tajnik bol. oddelka.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
JOHN VOGRICH, gl. blagajnik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FILIP GODINA, upravitelj glasila.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
JOHN MOLEK, urednik glasila.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

ODBORNIKI

ANDREW VIDRICH, prvi podpredsednik, 609 Russell Ave., Johnstown, Pa.
DONALD J. LOTRICH, drugi podpreds., 1937 S. Trumbull Ave., Chicago, Ill.
JOHN J. ZAVERTNIK, gl. sadravnik.....3724 W. 26th St., Chicago, Ill.

GOSPODARSKI ODBOR:

FRANK ALESH, predsednik.....2124 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.
JOHN OLIP.....3624 W. 27th St., Chicago, Ill.
JOSEPH SISKOVICH.....1009 E. 74th Street, Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

JOHN GORSEK, predsednik.....414 W. Hay St., Springfield, Ill.
ANTON SULAR.....Box 27, Arma, Kans.
JOHN TRČELJ.....Box 287, Strabane, Pa.
FRANK PODBOJ.....Box 61, Park Hill, Pa.
FRANCES ZAKOVSEK.....1016 Adams St., No. Chicago, Ill.

OKROŽNI ZASTOPNIKI:

GEORGE SMREKAR, prvo okrožje.....127 Main Ave., W. Aliquippa, Pa.
JOHN LOKAR JR., drugo okrožje.....695 E. 162nd St., Cleveland, Ohio.
FRANK LEKŠA, tretje okrožje.....P. O. Box 584, Mulberry, Kans.
FRANK KLUN, četrto okrožje.....Box 658, Chisholm, Minn.
FRANK KLOPČIČ, peto okrožje.....P. O. Dines, Wyo.

NADZORNI ODBOR:

FRANK ZAITZ, predsednik.....3639 W. 26th St., Chicago, Ill.
ALBERT HRAST.....555 S. Pierce St., Milwaukee, Wis.
MICHAEL PLESHE.....510 Madison Ave., N. S., Pittsburgh, Pa.

POZORI!—Korespondenca v glavnih oddelkih, ki delajo v gl. uradu, se vrši takole: VSA PISMA, ki se nanašajo na posle gl. predsednika, naj se naslovi na predsedništvo VSE DRUGAŠNJE posiljajo v stvar, ki se tiče gl. upravnega odbora in jednote vseh naj se posiljuje na gl. tajništvo.

Vse zadeve, tihajše se balistično podpore, naj se posiljuje na bol. tajništvo.

Vse zadeve, v zvezi s blagajniškimi posli, naj se posiljuje na blagajništvo.

VSE PRITOŽBE glede poslovanja v gl. upravnem odboru naj se posiljuje Frank Zajen, predsedniku nadzornega odbora.

VSE PRIZIVJI na gl. porotni odbor se naj posiljuje na John Gorška, predsednika porotnega odbora.

VSE DOPISI in drugi spidi, nanašajoči, ugani, naračuna in sploh vse, kar je v zvezi s glasilom jednote, naj se posiljuje na "PROSVETO", 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

NOTA: Korespondence with the Supreme Office should be addressed as follows: Communications for the supreme president should be addressed to him.

All remittances of money and business concerning lodges and members other than sick benefit should be addressed to the secretary's office.

Matters of sick benefit should be addressed to the assistant secretary.

Financial matters under the jurisdiction of the treasurer's office should be taken up with him.

Complaints concerning the work of the executive board should be addressed to Frank Zajen, chairman of the Board of Supervisors.

Charges, complaints and appeals should be addressed to John Goršek, chairman, Judicial Committee.

Articles for publication, announcements, advertisements, subscriptions and all other business pertaining to the official organ should be addressed to "PROSVETA."

gleda v bodočnost. Vzemimo točko, ki je v veljavi že 25 let. Ali bi škodovalo jednoti, da se jo spremeni? Če gledamo resnici v oči, bomo videli, da jednota bo morala spremeniti marsikatero stvar, pa če se nam bo dopadalo ali ne, kajti razmere so takšne in one nam diktirajo. Naseljevanje je omejeno, mlinarna se s težavo pridobiva, zato pa bomo prisiljeni združevati se. In če se držimo osebnih ambicij, bodo ostali sami oficirji brez vojakov. Ako se med članstvom pojavi ideja za združenje in gl. odbor se drži akta kot do sedaj, ne bo jednota nič koristila, pač pa se bo še celo razvilo sovražstvo.

Jaz sem vedno za združenje, da se združimo v podpornih organizacijah. To nam bo tudi pomagalo pri ekonomskih in političnih vprašanjih. — Vprašanje o katedrali. Br. Vider pravi, da ni cerkvena ter da bo imel vsak koristi, kdor bo vanjo šel. Lep odgovor, kajpak. Kadar se pošilja prošnje na naše društvo, se vselaj omeni dotičnikovo ime. Bilo bi tudi dobro, da bi se glede teh vprašanj omenilo pošiljaljevo ime. Možnost postoji, da je skozi katedralno uradništvo kakšen beograjski agent poslal prošnjo, kajti gre za opremo jugoslovanske sobe. Iz zapisniki se vidi, da br. Pleshe priporoča, da se nekaj da v ta namen. Morda pa pričakuje br. Pleshe kakšen red sv. Save?

Ivan Grzinjč, član društva št. 5.

RAZNE VESTI

Poljedelski departament svari

Washington, D. C. — Zvezni poljedelski departament je te dni izdal svarilo na farmerje v južnih državah, ki se bavijo s pridelovanjem bombaža, naj ne sejejo te rastline, ker je trg prenapeljen in se je bati nadprodukcije in znižanja cen pridelku. Departament svetuje farmerjem, naj polja porabijo za druge produkte, ki se bodo lahko spravili na trg. Kateri so ti produkti, departament ne pove.

Profiti jeklarskega trsta

Pittsburgh, Pa. — U. S. Steel korporacija je te dni izdala poročilo, v katerem izkazuje \$27.062,611 čistega profita v zadnjih šestih mesecih. To je nov rekord, ki ga je dosegla korporacija. Drugi rekord, ki jih je dosegla, pa jih ne omenja v poročilu, so znižavanje med delavcem, uvajanje priganjstva v podjetjih in odslovitve delavcev.

123 novih bojnih letal

Washington, D. C. — Vojni departament je 20. t. m. naročil pri aeroplanskih družbah 123 novih bojnih letal, ki bodo stala \$2.909.000.

Pleskarji dobili višjo mezo

Ottawa, Kanada. — Unijski pleskarji so izvajali svoje zahteve za višjo mezo in bodo prejimali \$12 na dan, ko stopi v veljavo nova pogodba.

Britska najnovejša podmornica in njen graditelj Simon Lake. Bojna ladja se je pri manevrih pod vodo tako poškodovala, ko je zadel ob skalo, da je ostala na dnu Hell Gate kanala.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD) Roman

"Se ni čas, je rekel lord John, ki je bil pripravljen puško za strel. "Najbolje bo tu mirno ostati in ležati, dokler ne nehajo iskati. Potem se lahko poizkusiva približati njih gradinju in z boljšim uspehom izvršiti napad. Se kako urico počakajva in potem — hajdiva!"

Da izrabiva čas, sva odprla škaflo s konzervo in nemoteno pozajtrkovala. Lord Roston ni jedel od jutra ničesar razen malo sadja in se je zdaj lotil mesa kakor sestrada človek. Naposled sva odrinila z žepi napolnjenimi z naboji in s puško v vsaki roki, da poizkusiva otepi najina tovarisa. Poprej sva še skrbno zabeležila najino skrivališče sredi grmovja in ugotovila njegovo lego napram Fortu Challengerju za slučaj, da bi ga v sili zopet vedno lahko našla. Pričela sva potem tiho plaziti po grmovju, dokler nista dospela na rob planote ob našem starem taborišču. Tukaj sva se ustavila in lord John mi je na hitro povedal svoj načrt.

"Dokler sva med tem gostim drevjem, so ti prasiči na boljsem kakor midva," je rekel. "Lahko naju vidi, dočim jih midva ne moreva videti. A na odprtem kraju bo stvar drugačna. Tam lahko hitreje tečeva kakor opice. Zato se morava po možnosti držati odprtega kraja. Ob robu planote raste manj visokih dreves kakor v notranjosti. S tem je torej označena smer, kako morava iti. Hajdiva pomalo naprej, dobro pazite in pripravite puško! Pred vsem se ne smete dati ujeti, dokler imate vsaj en naboj — to je moj zadnji nasvet, mladenci moj!"

Ko sva dospela na rob planote, sem pogledal navzdol in videl našega dobrega starega črnega Zamboja: sedel je spodaj na kamnu in kadil. Kaj bi vse dal, da bi ga lahko pozdravil in mu povedal, kaj se je z nami zgodilo; a to bi bilo prenevarno, ker bi nam lahko slislali. Gozdovi so morali biti polni opic; zopet in zopet se je razlegalo njih čudno suho šklepetanje. Zato sva se vsakokrat potuhnila v najbližjem grmovju in tam ostala nepremično, dokler se niso glasovi zopet izgubili. Zato sva le počasi prišla naprej in je morala miniti vsaj dve uri, preden sem opazil po lord Johnovem opreznem gibanju, da sva že blizu kraja, kamor sva bila namenjena. Pokimal mi je, naj ostanem mirno in ležim, sam pa je splezal naprej. Ko se je minuto pozneje povrnil, mu je drgetal ves obraz od razburjenja.

"Naprej!" je rekel. "Hitro naprej! Bog daj, da ne bi prišla prepozno!" Živel so mi drhteli kakor šiba na vodi, ko sem splezal naprej, se stegnili poleg njega in skozi grmovje pogledal na poljano, ki je ležala pred nama.

To je bila slika, na katero ne pozabim nikoli do svojega smrtnega dneva, tako pošastna in nemogoča, da res ne vem, kako bi jo naj vam predložil, oziroma kako bi naj bil sam v stanu temu verjeti nekoliko let pozneje, če mi bo kdaj sojeno, da bi se zopet zleknil v naslanjaču v Savage-clubu da gledal skozi okno nemajno, umazano Temzino nabrežje. Prepričan sem, da bi se mi vse takrat zdelo kakor ponočna težka mora ali umobolni privid v groznici. Vendar vse hočem popisati, dokler še imam dogodke v svojem spominu in vsekakor bo vedel vsaj en človek, ki je poleg mene ležal v mokri travi, da nisem lagal.

Pred nama je ležala velika odprta jasa — merila je več sto jardov širine — pravi zeleni travnik, samo ob robu planote porastel z nevisokimi praproty. Okoli te poljane so rastle v polkrogu drevesa in v njih vejevju so bile druga nad drugo pritrjene čudne, z listjem pokrite kolibe. Se najboljše zadenete, če si mislite vranje gnezdiče, kjer je vsako gnezdo kakor hišica. Vrata teh kolib in vse veje na-

okrog so bile natičeno polne opic, ki so se mi zdele po velikosti za samice in mladiče vsega plemena. Tvorile so ozadje slike in z živahnim zanimanjem zasledovale isti prizor, ob katerem sva v začudenju obstrnela tudi mi dva.

Sredi poljane, ob robu planote je bila zbrana večstotinska množica kosmatih, rdečelasih nestvorov, izmed katerih so bili nekateri pravi orjaki, in res me je prevzela groza, ko sem pogledal to družbo. Vsi so se držali svojega reda, ker so stali v vrsti in nobeden ni stopil iz vrste. Pred to črto je stala pešica Indijancev, malih, dobrorejenih rdečkastih ljudi, katerih polt je lesketala v živi solnični luči kakor polirani bron. Poleg njih je stal tudi visok in suh bel človek s povešeno glavo in zvezanimi rokami, prava slika obupa in groze. Ni bilo nobenega dvoma — to je bila oglata postava profesorja Summerleeja.

Spredaj in tudi okrog te žalostne slike jetniške skupine je stalo več opic, ki so ostro pazile, da preprečijo vsak beg. Desno od njih in bolj daleč, tik ob prepadu, sem zagledal še dva tako nenavadni (in pod drugim okoliščinami bi celo rekel tako smešni) postavi, da sta nase popolnoma pritegnili mojo pozornost. Prva izmed njiju je bil naš tovaris, profesor Challenger. Ostanke suknje so mu viseli v cunjah po plečih, srajca pa je bila tako raztrgana, da se je mešala dolga brada z gosto črno dlako, s katero so bila porastla njegova močna prsa. Klobuka ni bilo več in dolgi, razmršeni lasje, ki so mu zrastle na potovanju, so vihrali po vetru. En sam dan je zadostoval torej za to, da bi ga izpremenil iz najuglednejšega zastopnika sodobne kulture v najgorstasnejšega južnoamerikanskega divjaka. Poleg njega je gosposki stal opileji kralj. Po vsem bi res bil — kakor je pravil lord John — profesorjev dvojnik, če bi imel samo namesto črnih rdeče lasje. Sicer pa je kazal isto čokato postavo, široka pleča, naprej moleče dolginske roke in košato brado, ki je pokrivala kocinasta prsa. Občutno razliko med obema je bilo opaziti samo vrh obrvi, kjer je tvorilo opileje počevno čelo in nizka ploska črepinja ostro nasprotje z evropskim visokim čelom in krasno lobanjo. V vsakem drugem oziru je bil res opileji glavar smešno ponearečeni profesorjev posmetek.

Vse, kar tu na široko popisujem, sem doživel tekom nemnogih sekund. Trenutno sva imela vse drugačne skrbi, ker se je zopet na novo pričela žaloigra. Dve opici sta pograbilili enega izmed pešice Indijancev in ga odvlekli na rob planote. Glavar je dal z dvignjeno roko znamenje. Prijeli sta potem moža za roke in noge in ga trikrat na vsa moč zazibali sem in tja po zraku. Nato sta reveža zalučali visoko v prepad. Spustili sta ga s tako močjo, da je zletel v loku daleč v zrak nad njima, preden je prišel padati. Ko je izginil izpred oči, je planila vsa družba z izjemo stražarjev k robu brezdna in tam delj časa obstala v popolnem molku, na kar je izbruhnilo splošno divje tuleenje v dokaz veselja. Vse je skakalo naokrog, mahalo z dolgimi kocinastimi rokami in navdušeno zmagovalno rjovel. Slednjič so se opice vrtnile od prepada in se v pričakovanju nove žrtve zopet postavile v vrsto.

Zdaj je padel žreb na Summerleeja. Dva stražarja sta ga pograbilila za roke in sirovo porinila naprej. Profesorjevo suho dolgo telo se je zvijalo v rokah mučiteljev, iz objema katerih se je zama poskušal oprostiti. S svojimi dolgimi okončinami je spominjal na piščanca, ki se upira, ko ga za rep vlečejo iz kurinika in hočejo zaklati. Challenger se je obrnil na glavarja in pred njim ves zavzet krčevito vil roke. Branil je tovarisa in vroče prosil, naj mu pusti življenje.

(Dalje prihodajš.)

O. Bell:

RUDAR

Jančar se je zbudil točno, ko je pri sveti Barbari zapel veliki zvon.

Ob treh jutraj. Dolgoletno vstajanje ob eni in isti uri je izžolalo njegov organizem.

S trudno kretnjo je odgrnil odejo in sedel na rob postelje. V glavi mu je šumelo in slabo se je počutil. Prižgal je žveplenko in spustil vode v plinovno svetilko, ki je z lahkim pokom vzplamtela. Obkel si je delovno hlače, vse razcepane in obul nogavice. Ko se je vzravnaval, mu zaplava pogled po sobi.

V kotu na postelji je nemirno dihala žena, a poleg nje na nizki postelji Ivanček, najstarejši, in Franček, njegov ljubljeneček. Najmanjši pa je ležal v zibelki ob vnožju njegove postelje. Bled, zelenkast je bil njegov drobni obrazek, ročice so mirno počivale na luknjasti odeji.

In zopet je nisko sklonil glavo in si pričel počasi vezati jermena na čevlji. Ves slab je bil po komaj prestani bolezn, in kri mu je silila v glavo; želel je dejal, na senčih so mu nabrekli in raz-

bijalo je v njih kakor s kladivom.

Ko je zavozilal drugi čevelj, je naslonil obraz v dlani in zamizal, kajti pred očmi mu je zamigljalo. Čudni krogi prečudnih barv so se sukali in mešali in vezali v neznane slike in ornamente; v hipu pa je vse izginilo in ostala je le svetla točka nedoločene barve; zavleto se mu je, da taka barva sploh ne obstoja.

In ta točka ne temnovijoličastem dnu je zaplesala; sukala se je in zvijala in zadobivala nenavadne, pošastne oblike in izpreminjala barve — zeleno, rumeno, modro, rdečo — postajala vedno medlejša in medlejša in se slednjič spojila z ozadjem. In ozadje, sprva vijoličasto, je zatemnelo, krog njega je zavladala gluha noč...

Kdo ve, za koliko časa?

Ko se je zopet zdrnil, je videl vse predmete v sobi kakor skozi neskončno drobno, fino sito, in oči so ga ščemele, v ušesih je šumelo tenko, kakor da bi skozi fino luknjico uhajala para iz kotla.

"Pa vseeno moram na delo!" je dejal.

Vrget je nase suknjo, zataknil

svetilko za pas in naložil rovnico na rame.

Ko je natičoma odpiral vrata, je najmlajši zastokal v snu. Mehko in obenem čudno tesno mu je postalo pri sru; približal se je zibelki in ga poljubil na ozko čelo, čisto pod lasmi. Od dela razpokani, raskavi prsti so tresoč se pobožali mlado, mehko lice in zbudili na ustnih rahel nasmeh.

Nato je tiho priprl vrata za seboj in stopil na ulico.

Vsa mehka in mirna je pozna noč, ki vlada zunaj. Na iztoku blede nebo komaj za spoznanje, a zvezde blešče s polnim sijem v dišeč jutranji hlad.

Cesta odliči.

Rudarji odhajajo na delo; njih plinovne svetilke prše svojo zelenkasto svetlobo na vse strani, njih sence, črne in orjaške, se neslično pomikajo in izgubljajo v temo.

Tam pod nizkim gričem leži črno poslopje; razsvetljena okna reže v noč kakor svetle oči roparske živali.

Iz visokega dimnika suklja dim, rdeče ožarjen, in se po kačje vzpenja v nebo.

Vhod v rudnik.

In vse neskončno procesijo

mož z upognjenimi hrbti in žuljevimi rokami počre zemlja, da jih, ko je solnce najvišje, izbljuva izmučene in utrujene.

Tudi Jančar je z njimi. Nikdar ga pot od doma do vzpenjače ni tako utrudila, da si jo je premeril že stokrat, tisočkrat.

Vstopi skozi visoka vrata v ogromno vežo, kjer mrgoli ljudi, njemu enakih.

V ozadju brne stroji; plašen, cvileč zvok signalnega zvončka reže v uho enako kriku novorojenčka in trga živce.

Glasne gruče rudarjev se gnetejo okrog navpičnega rova, kakor bi ne mogli pričakati, da jih dve neutrudni dvigali z vrto-glavo naglice ne spustita v drob zemlje.

S težkimi koraki pristopi paznik.

"O, Jančar, prišel si že. Kako je, se kaj bolje počutiš?"

"No, sem že dober sedaj. Za silo, za silo!"

"Danes pojdi v dvanajsto polje rov št. 3, proti sv. Florijanu, saj veš? Že trikrat se nam je podsuilo v njem. Nekaj novih, podpornih tramov moraš postaviti. Vse je že trhlo, vse se podira. Prihodnje dni pa bomo znova pričeli kopati."

"Dobro, dobro, saj vem."

"Veš kaj? Pa vzemi še enega moža s seboj! Glej Kosirnika, ravno prihaja. Pa mu reci!"

Paznik je stopil v dvigalo.

Ker morata s Kosirnikom čakati, da prideta na vrsto, sedeta na klop ob peči za centralno kurjavo.

Jančarju pri tem glava omahne kakor mrtva. Čuti, da danes z njim ni vse v redu, a na delo vendar mora. Drugače se mu zamuda pri plači upošteva.

Mora na delo!

In čuti, da je bolan, da so njegovi živci utrujeni, njegove mišice ohlapne, udje brez moči.

Glavo nasloni vznak na mrzlo železo, z rokama se upre ob klop. Povrnla se mu je neka utrujena brezbržnost, kakršna je čutil ves čas svoje bolezni, zato leno sklopi oči.

In zopet prične divji ples blaznih, vrvečih figur, a vse se izgubi nekam v daljo. Tam daleč se vse strne v težak svinčen obok, v obok vse okrog njega.

To je velikanška, votla avinčena krogla, središče te krogle je on majhen, brez moči.

In stene krogle se zožujejo, sprva polagoma, potem vedno hitreje, hitreje, hitreje — z blazno hitrostjo. In vedno bliže prihajajo, mrzle svinčene stene, prete, da ga zmečkajo, majhnega in reynega, s svojo ogromnostjo.

Meter še, je stena od njega oddaljena, pol metra, četr, centimeter, in še drvi z vrto-glavo naglice, in on v sredini blazen pričakuje svojega konca, a konca ni; le težki, sivi svinec okrog njega...

"Jančar, kako si bled! Saj si se bolan. Nisi za delo, pojdi, povedal bom nadpazniku."

"Ni treba, sosed, ni treba. Saj to preide v trenutku. Danes me je že v drugo tako prišlo, saj to ni nič!"

"Jančar, pojdi, kesal se boš. Saj ne veš, kaj se ti lahko zgodi. Zate je postelja, ne pa kramp in lopata."

"Ah, pusti me vraga! Tudi, če bi hotel oditi, saj ne smem. Saj razumem, ne smem, pa tudi nočem."

Stopita v dvigalo. Kolesje zabuč, železne vrvi popuste, vedro prične polagoma padati. Sedaj gresta mimo prvega nadstropja. Za kratek hip medel blek luči, hipni sunek zraka, da ugasne Jančarjeva svetilka in zaplapolja Kosirnikova.

Jančar si misli: "Glej, kako drvimu navzdol mimo prvega, drugega, tretjega polja! Kje smo sedaj? Med tretjim in četrtnim! Koliko jih je še do dna? Devet! Kaj devet? Ne devet, tisoč jih je, nikdar, nikdar ni konca, vsaki dan drvimu, drvimu v pekel."

Spomnil se je tudi svoje žene, njenega nemirnega sna, Frančka, Ivančka in najmlajšega v zibelki — kako se je smehljaj, uboječ! Postane mu mehko pri sru. Kmalu se bodo zbudili, in žena, uboga, jim bo potolazila glad s kosčkom subega kruha.

In potem bodo nestrpno pričali

kovali njega, očeta, da se povrne z dela.

Da se povrne z dela?

Tedaj ga nekaj spreleti, nekaj čudnega, neznanega. Kaj se godi z njim. Čemu vse te misli? Čemu ta čuden, tuj občutek tesnobe v prsih?

Zagleda se v plamen Kosirnikove luči in se ne spomni, da bi prižgal svojo.

Plamen giblje nemirno, se zvija, cvili, on pa ga opazuje s tako pozornostjo, kakor da bi ga videl prvič v življenju.

Drvijo mimo šestega polja. Glej, sedaj vidi samo plamen, zelen, nemiren, in nič drugega.

Čisto natančno razločuje notranje, temno jedro od zunanega, svetlega plašča. Jedro je vijoličasto, plašč je bel — ne, jedro je zeleno, plašč je rdeč; glej, jedro izginja plamen se širi, izpreminja barvo, vedno temnejši postaja in ogromnejši, ga ovija, šumeč s tenkim, cvilečim glasom ga objame vsega.

On je v temi.

Sedmo polje. Ne vidi luči, le temno okrog sebe. In pod njim se ta tema raztrga, pokaže se brezno, zevajoče, na dnu skala, siva, mirna in mrzla.

In on pada — ravno nad skalo — in pada in pada in pada...

Kosirnik si misli: "Človek reven, bolan, pa vseeno gre na delo. Kako je bled, kako čudno mu iskri pogled!"

Nato glasno: "Jančar, tebi je slabo, vidim! Domov boš moral!"

Ko to izgovori, Jančar ognahne. Kosirnik je prepoten.

Glava, uboga, prežgodaj osivela, pade čez rob dvigala, roke zakrilijo po zraku —

Železo je trje od kosti, kamen trji od črepinje —

Na dnu rudnika sprejmejo raskave, žuljave roke mrtvo truplo.

Med stikalc

Grešnik Lenart: "Priatelj, ali mi moreš posoditi tri kovače?"

Skriljivec Nerad: "Čemu pa?"

Lenart: "Da jih posodim obratniku Potratniku."

Nerad: "Kaj pa misli ta z njimi?"

Lenart: "Vrniti mi jih hoče, ker mi je že dolgo dolžan."

...

"Včeraj sem si v kavarni naročil turško kavo, a ko sem si hotel nalti skodelico, ni nič prišlo iz vrčka."

"I, kako pa to?"

"Čorba je bila tako zanikrna, da od same slabosti ni mogla steči iz vrčka."

...

Literatura in sir

—Kako se je imenoval pisatelj Zola s celim imenom?

—Gorgon...

—Morda Emil?

—Jaz sem slišal vedno gorgonzola.

Pri založniku

—Hm, hm, jaz izdajam samo dela avtorjev, katerih imena so splošno znana.

—To je kot nalašč zame, ker se pišem Novak.

V restavraciji

Profesor: Natakari, prinesite mi pravopisne napake.

—Kako pravite, gospod? Tega pri nas nimamo.

—Ne? Zakaj pa so na jedilnem listu?

"Zakaj pa nočeš iti več z Markom skupaj veslat?"

"Zaradi njegovih štrlečih ušes. Kadar imava nasprotni veter, ne prideva nikamor."

NA PRODAJ ALI V NAJEM

se odda grocerijsko trgovino in poslopje po zmerni ceni. Uprajšajte za pojasnila na: 2632 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

PRODA SE

pet-sobna lesena hiša, kopalnica in postrežje vreden. Oglasite se pri lastniku: na 2841 S. Koln Ave., Chicago. (Adv.)

V ZAMENO ALI NA PRODAJ

Imamo večje število prostorov "Soft drink" s prodajo mehkih pišaj v Manitowoc in Sheboygan Counties, cena je od \$4.500 do \$37.000. Se zmenja za poslopja v Sheboyganu ali za male farme v Sheboygan okraju. Za pojasnila oglasite se pri:

Grasse—Trimberger Loan Co., 1420 Kentucky Avenue, Sheboygan, Wis.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je preminula moja hčerka,

SOFIJA BURKELCA

Umrla je dne 8. marca 1930. Bolehala je dalje časa in zadnje štiri mesece se je nahajala v bolnišnici. Rojena je bila meseca maja 1911 v Black Diamond, Wash. Pogreb se je vršil dne 12. marca t. l. na Red Lodge pokopališču. Na tem mestu se zahvalim vsem, kdorkoli mi je pomagal v mojih žalostnih urah. Hvala lepa dr. "Solnce" št. 81 SNPJ, katerega članica je bila pokojna, ki je preskrbelo vse potrebno pri pogrebu in položilo krasni venec na krsto v zadnji pozdrav. Hvala lepa ženskemu društvu št. 424, SNPJ, za venec in ko se je korporativno udeležilo pogreba. Lepa hvala pevskemu društvu za venec in petje pri odprtem grobu. Hvala vsem posameznim prijateljem za darovane vence in cvetlice ter siledečim družinam: Ig. Yuvan, Anton Završnik, Joe Turk in John Mihelich, mr. in mrs. Albert Mihelich, mr. Tony Rezun, mr. Fr. Pratinčar, mr. Vida Podbešek in Friends of Washoe. Nadalje družinam Jernej Burkelca (stricu), John Savšek, Math Kovach, Jack Primožič, John Krop, John Šepce, Chas. Zakelj, Fr. Rosich, John Yakopich, Tony Polk, Vine Ravnikar, Chas. Kolarich in Papež family, mr. in mrs. Frank Pajnič, mr. in mrs. John Krainitz, mr. in mrs. Martin Savšek, mr. Joe Papež in mr. in mrs. K. Erzenožnik. Ako je kdo izpuščen, prosim, naj mi oprost. Lepa hvala mrs. John Krop, mrs. Vinc. Ravnikar in mrs. Jack Primožič, ki so bile zadnje ure pri pokopini v tolažbo. Lepa hvala vsem prijateljem, ki ste se udeležili pogreba in pokazali sočutje v teh žalostnih urah. Še enkrat najpripravejša hvala vsem skupaj. Tebi, draga hčerka, pa želim, počiva v miru in lahka naj Ti bode ameriška zemlja. Tukaj zapuščam žalostnega očeta in strica in v Washingtonu pa mater, sestro in brata in staro mater.—John Burkelca, Washoe, Mont.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo znancem in prijateljem žalostno vest, da je nemila smrt vzela življenje našemu ljubemu sinu,

NICK THOMASU

Umrl je 8. februarja 1930 v starosti 22 let. Rojen je bil v Paulovcu v Jugoslaviji 19. nov. 1907 in v Ameriko je prišel leta 1913 z materjo k svojemu očetu v Bear Creek, Mont. Vzrok smrti je bil ubit vrovu zmečkan od premožgavskih vozilov, bil je na mestu mrtev. Pogreb se je vršil 12. feb. t. l. in sicer po civilnem obredu, z godbo na čelu in nad 100 avtom prijateljev in znancev se je udeležilo pogreba. Najlepša hvala vsem za dano pomoč in za tolažbo v uri žalosti, vsem, ki so ga obiskali ob mrtvaškem odru in vsem, ki so se udeležili pogreba. Iskrena hvala za darovane vence in cvetlice in sicer: Društvu Sinovi Hrvatske Domovine št. 366, HBZ, društvu Slovenski sinovi št. 112, SNPJ, društvu Zavezane Slovence št. 324, SNPJ, Lokal št. 2629 U. M. W. of A., Washoe Houlage, družinam Rade Kovačević, Peter Naglich, Gajo Kenjola, Dan Kenjola, Fr. Hemovich, Nick Mostjorovich, Mike Repach, Uzelac in Kock, Uzelac družini, Jankovich in Pekich družini, Jack Mourich, Frank Kosmach, Joe Karina, Joe Jelic, mr. in mrs. Fred Razborshek, Dan Repac, Geo. Todorich, mrs. Antonia Testovrahnik, John in Frank Cestnik, Vincenc Cestnik in družini, Rudolf Krivec, Dan Dimich, Joe Mayer. Nadalje lepa hvala prijateljem iz Roundup, Mont., Geo. Paulovich, Peter Novacich, Peter Motona, ter vsem, ki so dali svoje avte in vozila brezplačno ob pogrebu; vsem skupaj bodi najlepša hvala. Lepa hvala za vse, karkoli ste dobrega storili nam in za pokojnika in pripomogli do lepšega sprevoda. Tebi, dragi naš nepoznani sin, pa želim, počiva v miru in lahka naj Ti bode ameriška zemlja.—Žalostni ostali: Peter Thomas, oče; Emilija Thomas, mati in Jennie, sestra, vsi v Bear Creek, Mont.

IZLET V JUGOSLAVIJO

na 9. maja tega leta z ekspresnim parnikom

OLYMPIC

z izvrstnim voditeljem. Originalne cene brez posebnih zaračunanj. Najboljši prostori v vseh razredih so že sedaj zajamčeni za nas.

NE POZABITE NA

VELIKONOČNI IZLET

Največji parnik na svetu

MAJESTIC

zapusti New York na 4. aprila tega leta z nekoliko voditelji, ki so vsi v tem poslu. Na vodi samo 5 in pol dni. Prijave za te, kakor tudi za druge izlete v juniju in juliju prejema

KASPAR AMERICAN STATE BANK

1909 Blue Island Ave.

CHICAGO, ILL.